Contributed by Mike McMahon
maandag, 24 september 2012 - Last Updated maandag, 24 september 2012

Chicago's 26.000 leraren zijn afgelopen woensdag weer aan het werk gegaan na hun eerste staking in 24 jaar. Afgevaardigden van de Lerarenvakbond van Chicago (CTU) besloten om de staking op te schorten na negen dagen van stevige actie, terwijl de bondsleden stemmen over de acceptatie van een concept-akkoord met de Chicago Public Schools (CPS).

De leraren juichen over het resultaat. Iedereen ziet dit als een overwinning, niet alleen voor henzelf, maar ook als een overwinning voor de strijd en de solidariteit van arbeiders in de publieke sector.

De staking werd uitgeroepen na een serie van aanvallen op het openbare onderwijs in Chicago in de afgelopen twee jaar. Deze waren erop gericht om vakbondsorganisatie te breken, en zo de weg vrij te maken voor de toenemende privatisering. In 2011 nam de staat een wet aan die zei dat een CTU-staking pas was toegestaan als ten minste 75 procent van de stembiljetten terugkwam.

De wetgevers van Chicago schepten openlijk op dat de stad nooit meer een lerarenstaking zou zien. De wet bleek echter nutteloos te zijn toen er in juni over de staking werd gestemd, met een ongelofelijke opkomst van 90 procent, van wie 98 procent voor een staking stemde.

De belangrijkste kwesties voor de stakers waren het tegenhouden van beloning op basis van prestatie van de leerlingen, en op basis van leeftijd en ervaring, betere voorwaarden voor ontslagen docenten en werkzekerheid.

Vanaf het begin van hun actie kregen de leraren geduchte tegenstand, met name door Rahm Emmanuel, de burgemeester van Chicago, een voormalig stafchef van Obama en berucht politicus. Emmanuel gebruikt alles wat hij kon om de staking te breken, van lastercampagnes in de pers tot een poging om een rechterlijk bevel tegen de staking te krijgen. Daarbij gebruikte hij het argument dat de gezondheid en veiligheid van de kinderen werden bedreigd, omdat ze geen schoolmaaltijden kregen!

Nadat een eerste akkoord werd verworpen, hadden de vakbondsleden massaal gestemd om de staking met een week te verlengen. In het licht van de overweldigende solidariteit besloot de rechter voorzichtig om de zitting uit te stellen. Zo dwongen ze feitelijk het schoolbestuur om in te binden en aan veel van de eisen van de leraren toe te geven.

Deze strijd bevat belangrijke lessen voor vakbondsleden overal. Ten eerste blijkt hoe belangrijk organisatie aan de basis is. De huidige vakbondsleiding trad twee jaar geleden aan. Zij vervingen een bestuur van verroeste top-down bureaucraten, en vertegenwoordigen een groep afgevaardigden van onderaf die de Caucus Van Rank-and-file Educators (CORE) heten. De nieuwe leiding verlaagde onmiddellijk haar eigen lonen en stopte dat geld in het werken aan de organisatie en steun voor stakingsactie, al maanden voordat ze in actie kwamen.

De betrokkenheid van de leden op alle niveaus speelde een grote rol in de staking. Het belangrijkste besluitvormingsorgaan is het Huis van Afgevaardigden, een gekozen orgaan van 800 vertegenwoordigers, vergelijkbaar met het Nederlandse Schoonmakersparlement. Ook gewone leden waren deel van het onderhandelingsteam. Deze organisatie onder de leden was centraal in de solidariteit, de voorbereiding en de kracht van de staking.

Een tweede les was dat het verbreden en politiseren van de staking deze versterkte. De stakingsleiding beperkte het protest niet tot nauwe eisen, maar breidde deze uit naar de staat van het hele openbaar onderwijs en de aanval op de dienstensector in het algemeen.

Contributed by Mike McMahon
maandag, 24 september 2012 - Last Updated maandag, 24 september 2012

De overwinning laat ook zien dat anti-vakbondswetten een papieren tijger zijn als het verzet solide en georganiseerd is. De leraren weten heel goed dat het gevecht nog lang niet voorbij is. Maar ze zijn nu beter voorbereid om de strijd die nog komen gaat, tegemoet te zien met vertrouwen en kracht.

Dit artikel verscheen eerder op socialisme.nu